

stomachi & laryngis sit connexus, & interior utriusque tunica cōtinua cernatur. At secundum
 fibrarum huius interioris uentriculi tunicae genus obliquarum est, in externa tunica sede, qua
 secunda illam amplectitur, situm. Quemadmodum enim cibi potusque attractio, eorundem ne-
 cessario praecedat retentionem, ita rectas fibras interius obliquis Natura coordinauit. Deinde
 ut retentionem, ciborum iam confectorum succedit expulsio, ita quoque secunda exterior ue-
 uentriculi tunica transuersas fibras obliquis exteriores merito nascitur, nonnullis interim obli-
 quis fibris etiam implicita. Exterior enim tunica, quae interiore crassior & mollior minusque
 compacta est, transuersis fibris abundat, secundae stomachi tunicae respondens, nisi quod illa
 paulo minus quam haec carnosior sit, & aliquot etiam obliquis intertextitur fibris. Cur autem uen-
 triculum, aut hanc exteriorē ipsius tunicā adeo impense carnosam secundum uentriculi fundū
 humiliorem uel ipsius sedem esse plerique scribant, non satis assequor. Videntur enim suis som-
 nijs confisi, fundum uentriculi insigniter carnē statuere, quum interim uentriculus illic neque
 carnosior, neque crassior sit, quam ad elatiore ipsius sedē: imō si uerū fateri licet, superior uen-
 triculi pars carnosior est inferiori fundo ue: ut nunc tacē neuorū superioris sedis frequentia,
 tunicarū eius sedis crassitiem insigniter adaugentem. Ceterum duabus his uentriculi tunicis
 tertia accedit, instar operimenti & propugnaculi cuiusdam tunicae exteriori circumdata, & a
 peritonæo, quā id septi partem stomacho iter praebentem integit, pronata. Huic enim peri-
 tonæi portio primum elatori uentriculi orificio, deinde uniuersū ipsius corpori ad duodeni
 usque intestini originem obducitur, atque haec a peritonæo procedens tunica, omnium quas id
 reliquis organis exporrigit, facile crassissima cernitur, ac ut postea dicturus sum, superiori
 membranae omenti principium praebet. Haec tunica primum omnes uentriculum petentes ue-
 nas, arterias & neruos excipit firmatque. Ac istae quidē uenae omnes a sola portae uena origine
 petunt, nulla enim uel quantumuis exilis a caua uentriculo subtrata (quanquam id Galeni
 sit dogma) uentriculum adit. Arteriae autem uniuersae ab illis ortum ducunt, quae a magna
 arteria in humiliorē omenti membranā primum digeruntur, ac in id & iecur & bilis uesciculum,
 & lienem, & in uentriculum denique ipsum deriuantur. Ac prima quidem uentriculi uena a por-
 tae uena priusquam in duos grandes ipsius truncos discindatur, principium habet, ad inferius
 uentriculi orificium conterminatque ipsi ad posteriorem eius sedem loca excurrunt. Arteria au-
 tem huic uenae coniunx, propago eius arteriae censetur, quae secundum portae ductum iecoris
 cauum adit. Secunda uena coniugem undecunque habens arteriam toti dimidia inferiori
 uentriculi parti subtrahitur, superiori membrana omenti suffulta, a qua & anterior & posterior
 fundi uentriculi dextra sedes furculos mutuatur, praefens uena frequenter ortum ducit ex dex-
 tra uenae portae regione, quā in duos grandiores ipsius truncos scinditur. Arteria uero ab
 illa pronascitur, quam in iecur deriuari diximus. Tertia uentriculi uena impense gracilis est,
 comite arteria carens, & a uenae portae graciliori sinistro uel trunco enata, in posteriorem uen-
 triculi sedem (qua dextrum ipsius gibbum inibi prominet) pauca ramulorum serie dispergitur.
 Quarta uena ab eodem quo nuper dicta trunco prodiens, toto progressu arteriam sibi coniu-
 gem asciscit, omniumque uentriculum ascendentium uenarum, ut & arteria arteriarum, facile
 praecipua, atque in numerosiores ramos diuisa. Procedit enim sursum ad medium posterioris
 sedis uentriculi, ac primum utrinque ramum spargit in plures furculos per posteriorem uen-
 triculi sedem diuicatum. Dehinc sursum ad dextrum superioris uentriculi oris latus sensim con-
 scendit, illudque coronae modo amplectens, ramulos complures deorsum in uentriculi corpus
 digerit, paucos, eosdemque graciles in stomachi finem, quo is uentriculo committitur, sursum of-
 ferens. Ab hac uena dextrum oris uentriculi latus ambiente propago editur, secundum elatio-
 rem uentriculi sedem ad ipsius usque humilioris orificium pertingens, ac in progressu deorsum
 quoque soboles diffundens. Porro arteria praefens uenae coniunx ab ea depromitur, quae
 per inferiorem omenti membranā in lienem contendit. Quinta uena comite arteria non
 priuata, sinistram uentriculi fundi sedem ambit, & superiori membrana omenti suffulta ramos
 elatori suae sede in uentriculi anteriora posterioraque emittit. Huius principium dependet ab am-
 pliiori uenae portae ramo, lienis infimae sedi inferendo: & arteria, uenam eam concomitans, ab
 arteriae ramo pululat, lienem hic accedente. Sexta uentriculi uena, ea demum esset, quae sola Ana-
 tomicis in ore uersatur, quanquam a liene in superius uentriculi orificium perferri omnes astru-
 unt. Ego uero ut uerum fatear, non unicam, sed plures, easque non semper pari numero ab illis
 quae lienem exporrigunt uenas pronasci, praeter quintam ante enumeratā obseruo, sinistri uen-
 triculi lateris sedem lienem proximam accedentes: inter quas ea solet esse praecipua, quae a maiori
 uenae portae ramo altiori lienis parti inserto, principium ducere consuevit, a qua minus quam
 raro furculi pilorum modo graciles, quasi ad superius uentriculi orificium pertingunt. His ue-
 nis

Exteriorum
 uentriculi tu-
 nicam in fun-
 do impense no-
 esse carno-
 sam.

Ventriculum
 petentes uenae
 ac arteriae.
 Lib. 6. de Ad-
 m. sectio.

nis sinistram uentriculi latus aduentibus comites perpetuo iunguntur arteriae. Commune
 omnium uentriculi uenarum officium est, ut & alimentum ipsi adierant, & succulentioris ab il-
 lo confecti cremoris ad iecoris cauum non aliter ac intestinum uenae deducant. Proprium
 uero earum quas sexto loco enumeravi uenarum, & potissimum quintae munus cum alijs dis-
 sectionum professoribus esse (at timide interim) annuam, ut si quid in uentriculo lien eru-
 ctet, illae eius sint uehiculum, idque in uentriculum fundant. Ceterum frequentes uentriculari-
 teriae innatum ipsius calorem recreant, & succulentiae etiam aliquid ex uentriculo fugere uiden-
 tur. Praeter has uenas & arterias uentriculo nullum aliud uas implantatur, & si forte meatuum
 bilem deducendum aliquis in uentriculi fundum pertineat, id sanē fit quam rarissime: & mihi
 semel haecenus duntaxat eius generis meatulus occurrit in biliosissimo homine, quem ex lon-
 gis pontificijs nauibus sectioni adhibuimus. Porro nerui uentriculi in hunc habent modum,
 praecipue sexti neruorum cerebri paris portiones: postquam recurrentes diffuderunt ner-
 uos, ramulosque cordis inuolucro & pulmonibus communicauere, deorsum ad stomachum
 properant, dextra quidem ad dextrum latus, sinistra autem ad laeuum. Simulatque uero aliquan-
 tis per nerui cum stomacho descenderunt, fibrarum duntaxat interuentu illi commissi, uterque
 neruus bipartito scinditur, & dexter quidem suis ramis oblique in sinistram fertur, sinister au-
 tem in dextrum, atque ita ambo nerui stomachum concomitari septum transuersum perme-
 ant, nullam interim (ut dissectionis rudibus uisum fuit) septo sobolem offerentes. Vbi autem
 quatuor duorum neruorum rami elatius uentriculi orificium contingunt, multiplici propa-
 ginum serie id amplexantur, furculos notatu digno intervallo recta deorsum promentes. A si-
 nistro sexti paris neruo dextram uentriculi oris regionem implicant, insignis utunque ra-
 mus secundum elatiore uentriculi sedem ad ipsius usque inferius orificium deducitur, qui & si
 in progressu aliquot diffundat propaggines, uentriculi inferius orificium furculis quibusdam
 implicet, non tamen inibi absumitur, sed in iecoris cauum prorepat. Ceterum humiliorem uen-
 triculi partem alij duo accedunt nerui, a sexti neruorum cerebri paris propaginibus, secundum
 costarum radices deorsum deductis principium obtinentes, ac illarum arteriarum coniuges,
 quae superiori membrana omenti suffulta, in uentriculi fundum digeruntur. Quinetiam inter
 dum sinistro uentriculi lateri quaedam neruorum offeruntur soboles, a neruis pronatae, qui
 cum arterijs lienem accedunt. Inter hos tam uarios neruorum quos uentriculus exigit furculos,
 nulli profecto tantam Naturae ostendit prouidentiam, atque superiori ipsius orificio inserti,
 non enim duntaxat id ut noxam a bilioso eius uel generis humore aliquo inductam sentiat,
 adeo frequentibus scaturit neruis, sed ut per illos uelut riuos & ductus, animalis uis ipsi im-
 mis dispensaretur, ac cibi potusque indigentiam uentriculus sentiret, ad sumendaque cibaria exci-
 taretur. Cum enim totius corporis particulae, plantarum modo quatuor donentur facultati-
 bus nutritioni seruientibus, neque illis eorum quae defunt sensus sit inditus, atque omnes pro-
 pmo dum a cauae ramis nutrimentum alliciant, aliae autem ex cauae per iecur distributis propa-
 ginibus, haec iterum ex ijs quae per iecoris portas feruntur uenis, & haec rursus ex intestinis & uen-
 triculo: quumque adhuc nulla iam super sit pars, ex quo uentriculus aliquid assumere possit, ne-
 cessum erat, ut foris ingesto cibo repletur, atque in hoc a plantis differimus. Haec namque & si
 uim propriae qualitatis attractricem, & attractorum retentricem, ac rursus superfluorum excre-
 tricem, atque ante has omnes alteratricem perinde ac homo habeant, sensu tamen eorum quae
 defunt priuantur. Neque etiam per os plantas nutriri oportebat, promptuarium copiosi nu-
 trimenti submissum habentes terram, cui complantatae coniunctaeque copia eorum quibus enu-
 triri debent nunquam destituuntur. Verum humana substantia, praeterquam quod longē a
 terra se iungit, a qualitate quoque terrea plurimum discrepat, motusque arbitrio ex loco in lo-
 cum subinde permutari debuit, adeo ut impossibile fuerit homini plantae ritu ex terra humo-
 rem fugere. Oportuit itaque secundum propriam eius naturam, herbis, fructibus, seminibus,
 aliorumque animalium carnibus hominem alere, eaque illo adferri tempore, quo uentriculus sentit
 indigentiam, atque nulla pars ex se ipsa innatum sensum possideat, in uentriculum, uti prius
 dicebamus, eiusmodi uim a sensitiuo principio influere oportuit. Ethuius sanē gratia sexti
 neruorum cerebri paris praecipue soboles uentriculos, conterminasque ipsi partes potissimum
 implicant & intexunt, atque ij demum illi nerui sunt, quibus obliquum stomachi ductum con-
 ferre prius retuli. Molles enim quum sint, & graciles, si longa uia recto tramite tenderentur, &
 uentriculum cibis recipiendis destinatum a se suspensum haberent, ab eius mole perpetuo ten-
 si, leui occasione rumperentur, nisi eiusmodi implexibus & tortuosis ductibus Natura illis
 sedulo prospexisset. Porro uentriculus, ut iam ipsius uires aggrediar, octo habet facultates.
 ac quatuor quidem omnibus uniuersi corporis partibus, quae nutriuntur, communes: quatuor
 autem

Ventriculi uenarum
 tricul. munus.

Arteriarum.

Vesiculae bi-
 lis meatus in
 uentriculum.

Ventriculi
 nerui.

Neruorum
 uentriculi
 usus.

Ventriculi to-
 tius munus.